

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

12.nodaļa: Tumšie.

560.

“Hierarhijā ir teikts – “Pieņemts iztēlot Arhatu mākoņos. Domāšanas rekordi ir šausmīgi un smieklīgi. Patiesībā Mēs, Cilvēces Brāļi, nepazīstam sevi cilvēku priekšstatos. Mūsu Tēli tik fantastiski, ka Mēs domājam – ja cilvēki pielietotu savu fantāziju pretējā virzienā, tad Mūsu Attēli pieņemtu īsto formu. Viss ir citā mērogā, viss – neticami, nekas neatbilst īstenībai.

Teiksim, ceļā uz Augstākajām Pasaulēm Arhāts ir bezrobežīgs visās izpausmēs, Arhāts iet – nesot kosmiskā Magnēta spēku sirdī.” –

Bet paskatīsimies kā dzīvo šis Tēls Augstākajā apziņā: “Arhāta sirds ir līdzīga Kosmosa Sirdij. Arhāta sirds līdzīga Saules Ugunij. Arhāta Sirdi piepilda mūžība un kosmosa kustība. Maitreija atnāk un deg visās ugunīs. Deg Viņa Sirds līdzietībā pret nabaga cilvēci; kvēlo Viņa Sirds apstiprinādama jaunus pamatus. Cilvēkos mājā priekšstats par nedzīviem Arhātiem un nabaga “jogi” baro viņu iztēli ar saviem piemēriem. Kad cilvēce sapratīs, ka Arhāts ir Matērijas Lucidas augstākā izpausme, tad viņa sapratīs, ka nav starpības starp matēriju Lucidu, kas dod Gaismu un mīlestības matēriju, kas ar Gaismu aplāj visu. Cilvēce Arhātu ietērpj bargā apvalkā, bet matērija Lucida staro mīlestību. Kad gan cilvēkam varēs apskaidrot Mūsu Tēlu?! Domāšana grūti aptver Augstākās sfēras tīrību. Teiksim tam, kas zina ceļu pie Mums: “Ej mīlestības ceļu, ej darba ceļu, ej ticības vairoga ceļu.” Tam, kas atradis Mūsu Tēlu savā sirdī, Mēs teiksim “Ej ar sirdi un “kausi ceļu apstiprinās”. Tam, kas domā, ka sasniedzis ceļu ar savu pašiedomību, tam teiksim: “ej, pamācies pie Gara, kas zina, kas ir piepildījums, jo pašiedomība aptur kustību uz priekšu.” Sirds liecinājumā ielikts viss radošais, viss kosmiskais plašums, piepildīts ar Aicinājumu; un Kosmosa Sirds un Arhāta Sirds ir pilna aicinājuma. Aicinājums un atsaukšanās ir kosmisko uguņu savienojums. Mūsu Brālības Sirds glabā cilvēcei ceļu uz Vispārības labumu.”

561.

Pievedu daļu no “Bezrobežības”, jo, cilvēks, kā Kosmosa daļa ir pakļauts visiem tā likumiem.”

“Kosmiskā radīšana lieto visus dzīves impulsus, sasprindzinot visaktīvākās dzīves sviras. No visiem impulsiem visvarenākais ir apvienība. Tajā izpildītas visas dzīves parādības; rodas dzīves daudzveidība. Kā gan lai nepielieto dzīvē šo principu? Kad apvienība cīnās ar diferencāciju, tad rodas dinamiska eksplozija un sprādziena šķembas bieži tiek aizvestas tālu un šīs daļas abpusēji zaudē savu pievilksnās spēku. Tā cilvēks, atmetot spēkus ar kuriem viņš karmiski saistīts, rada eksploziju. Bet radīt var tikai vienībā. Pievilksnās stihija nosprauž ceļu visām mērķtiecīgām enerģijām. Cilvēces Brāļi nosprauž ceļu visam, ko apstiprinājusi evolūcija. Tādā veidā pierādās, ka pievilksnās spēks ir Esības likums. Šis apvienības kosmiskais spēks apstiprina kosmiskā Saprāta Varenību.”

Pievedu nepieciešamu pārrunu. “Parunāsim par skolnieka neapmierinātību. Ja skolnieks slēpj sevī neapmierinātību pret Skolotāja devēja Roku, tas nozīmē, ka viņš

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

12.nodaļa: Tumšie.

azotē nes sauju šķembu. Tādam skolniekam atgādināsim, ka neapmierinātība jāvērs pret sevi. Skolnieks, pārskaitījis savas lielās dāvanas, lai paskatās uz devēja Roku, liels būs iztrūkums! Skolnieks, kas skatās uz sevi augstāk nekā uz Guru, sarauj saiti ar Skolotāju. Savas dāvanas uzskaitot, skolnieks jau ir saņēmis. Necienīgi ir pasvītrot savu nozīmi. No atgādinājumiem par vieglprātību var teikt, ka pievestais saraksts nav pilnīgs. Ja šie parādi nav izdzīvoti, tad ceļš ir garš. Pašiedomība ir pātaga! Var nožēlot savus trūkumus, bet neapmierinātība pret devēja Roku ir bulta Vairogā. Mācības Puduri balsta visu! To iegaumēsim.”

“Pareizi teikts par Hierarhiju. Protams, dzīves spirāle sakārtojas tikai pēc šā principa. Skolotāja Radošais Darbs arī atrodas mūžīgā kustībā. Tādēļ skolnieka piesātināšanai jāiziet no tā. Skolnieks, kas uzskaita savus sasniegumus, izmet sevi ārpus patiesības robežas. Tādēļ Teikšu: ir viens Vairogs – Hierarhija. Tādēļ skolniekam, kurš savu mīksto krēslu uzskata augstāku par Guru troni, patiesi jāatceras Dodošā Roka. Man sāpīgi, kad spējīgs skolnieks sāk rīkoties augstprātīgi. Pie Mums augstprātība skaitās par pašiedomības kalngalu. To lai atceras skolnieks vienmēr...”

Dažs labs spriedelē – vai pirmām kārtām netiek ņemtas vērā sekas? Uz to atbildēšu – vai tiešām šis dažs labais jau spēj tās paredzēt: Viņu uzskaitē var neattaisnot gaidīto.

Jūs visi man esat tik tuvi un man gribās, lai jūs visi būtu ap mani – katram iečukstot laipni, uzmundrinošu vārdu un vairāk par visu augt, augt kopā ar jums visiem bezrobežīgās Mācības saprašanas priekā.

Bieži līdz manīm atlido aicinājumi, jūtu, ka nav viegli, bet jo lielāka tādēļ būs uzvara. Mana sirds bieži runā un aicina, jo liels darbs stāv priekšā. Atvieglot to un izdaiļot to ar Mācības derības pielietošanu. Pazīstu pastāvību un uzticību, bet tas viss var būt izsmalcinātāks un tajā ir mūsu esības prieks.

Sūtu visu mīlestību un atbalstu grūtajā gara cīņās laikā. Par jums pastāvīgi rūpējas, nešaubieties par to. Skolotājam ir dārgs katrs skolnieks. Katra sirds kustība rod atbalsi Lielajā Sirdī. Bet ne vienmēr sūtītie stari sasniedz mūsu fizisko apziņu, bet katru mirkli tie izklien un apdzēs tik daudz naidīgo dzirksteļu ap mums! Palīdziet šiem nenovērtējamiem sūtījumiem ar savu tiekšanos un apzinīgi saudzīgo izturēšanos pret tiem! Jo tie ir Pilnveidotās Sirds un pilnveidotā Saprāta sūtīti.